

ABONAMENTUL:

Pe un an . 300 Lei
Pe jum. an . 160 Lei
Pe 3 luni . 85 Lei
Lunar . . . 30 Lei

TELEFON No. 750.

Tribuna Aradului

REDACTIA SI
ADMINISTRATIA
Str. Romanului 1/a

Inserțiunile se primesc
la administrație și a
Agențiile de publicitate.

Ziar independent

Din nevoile slujbașilor.

Aducătoare de schimbări și purtând în ele noi condițiuni de viață obștească, vremurile pe care le trăim au transformat nu una dintre vechile concepțiuni sociale, și au răsturnat cele mai multe valori de muncă productivă înăuntrul societății.

Prăbușirea intelectualismului, bruscat de barbarele ambițiuni și perfidele desertăciuni ale noilor coeficienți de producție, care sunt speculații și îmbogățiri norocoale, cu dubioase aparențe sociale și de-o moralitate trivială, a adus ca prim rezultat nescocotirea celei mai reprezentative taine sociale pe care o formează funcționarii statului.

De unde până ieri, dâșii formau elita societății așa cum este firea să fie; având ei rolul, corespunzător de reprezentanți organizația de stat și, deși a moștenit de deasupra autoritatea deschinărilor zilnice falnică suveranitate ce dețin, de unde până azi au fost înaintașii Statului, pe umerii cărora apăsa greaua îndatorire de a îndrăgăni suprema instituție colectivă: administrația, de unde până ieri, potrivit rostului ei, erau la adăpost de griji și nevoi, astăzi sunt lăsați la discreția întâmplărilor, dar mai ales a speculanților și sunt hărțuiți de mizerii și împovărați cu muncă.

Ca să înțelegi viața slujbașilor de astăzi este de ajuns să stai de vorbă cu oricare dintre ei. Fără să aproape toți au aceeași înfățișare de oameni sleiți în muncă robotită zi de zi, ceas cu ceas în birourile monotone. Toți au la fel umerii înveștăți de povara gândurilor. Iar dacă poți să le distranzi neîncrederea cu care întâmpină pe unii care nu este din breasla lor și de la care așteaptă indiferență, așa cum li se arată din partea tuturor aproape, vei auzi în același timp, un cântec tragic:

Leafa niciodată plătită la termen și insuficiență întotdeauna. Datorii, care rănușă doar copii să le plătească. Expediențe din care trăiesc. Lipsa de organizație. Mizeria de locuință, mai ales acum cu noua lege a chiriilor când sunt expuși la bunul plac al proprietarilor, care streini de neam sunt streini și de interesele lor și ale neamului. Deși ei sunt conștienți de rolul istoric ce în aceste vremuri, în care se inițiază pe aceste plajuri viața românească, îi așteaptă. Căci ei știu, ceace vrea lumea întreagă de la dâșii, cea lume care nu are nici o sollicitudine pentru munca ei-istovitoare. După ce armata și-a încheiat muncă sa, le revine datoria să stăruiească, pe vecinicie cadrele de viață ale poporului românesc.

După euceritori cu armă, vin euceritori în pace a muncii. Dar în rolul acesta slujbașii au ceva asemănător cu misiunea legendarului Meșter Manole, care a trebuit să închidă în ziduri reci plâpândul timp al soției sale, pentru a putea încheia mânăstirea pe soabă. La fel lor li se cere să-și sacrifice din suflet și familie mult, sănătate și energie pentru a putea încheia noua clădire a statului tânăr.

Din parte-ne, ca organ apărător și susținător al intereselor obștești ne facem ceul gândurilor acestor oameni cinstiți. Veniți din meștegurile vechi Români parte, iar alții noi începători în carierele pe care le-au primit în statul nostru ca băștină de aci, neînțeleși, nesustinuți și — ignorați, ei se poartă stângaci și străini. Să fie siguri că la noi, vor găsi adăpost și interesele lor vor avea în noi interpreți desinteresăți. Să ne caute.

Ne legătuim în a ne face tălmăcii nevoilor funcționărești nu pentru că doar ne amăgim sau vrem a amăgi pe cineva cu un singur cuvânt al nostru, ar fi în desul pentru a degaja pe acești bravi muncitori de robia mizeriei. Dar avem dorința să trezim în șefii autorităților noastre o

cerută soljețitudine pentru cei ce le sunt încredințați. Fiindcă avem convingerea, că ei cărora nu le preocupăm meritele, când le este prilejul și le recunoaștem meritele, nu vor lua în nume le rău intențiunea noastră de a le atrage atențiunea asupra soartei slujbașilor. Suntem siguri, că nici rea credință nici neglijență nu li-se poate împăta. E la mijloc doar o scăpare din vedere a intereselor acelora a căror soartă dat fiind serviciul ce îl aduc pentru desfășurarea normală a vieții noastre publice trebuie să precepe pe cei competenți în cel mai înalt grad.

Deși vom reuși a împune atențiunii lor, aceste lucruri — suntem convingeri că ei vor reacționa și astfel țelul nostru va fi ajuns. (t. r.)

Decernarea premiilor Academiei Române.

Premii din anul acesta ai Academiei Române sunt: Const. Kirțescu pentru „Istoria războiului pentru înfrângerea României 1916—1919”. Duji M. Cadere și V. Popescu pentru: „Noțiuni elementare de chimie și minerologie”. Jean Bart pentru: „Prințesa Bibița”. Cezar Petrescu pentru: „Scrisorile unui răzeș”. Vintilă V. Parasciulescu pentru volumul de poezii: „Cascadele Luminii”. Marcel Romanescu pentru volumul de poezii „Izvoare limpezi”. Teodor Mașu pentru: „Traducerea în versuri a Bucolicelor lui Virgil”. Teodor Burada pentru: „Istoria Teatrului în Moldova”. Ion Eșescu pentru: „Porumburile românești”. Druș Poenaru-Căpălescu pentru: „Parazitologia umană”. C. Rădulescu-Codin pentru publicația: „Muzicalul nostru” și Iulian Kick pentru lucrarea: „Climatografia câmpiei dintre râul Olt și Argeș”.

Gheorghe Coșbuc.

— Discurs de recepție rosiit de dl Octavian Goga în ședința „Academiei Române” 30 Mai 1923. —

(Continuare).

Așa ne-au rămas țărâni, singura rațiune de existență a neamului nostru sub ocrotirea politivă dușmană.

Din căsutele lor, în a doua jumătate a veacului al 19-lea, după înlăturarea întoamirilor feudale, au început să se pornească pe lei pe colo copii cu ochii limpezi țivți în lacrimi, duși să învețe carte în orașele din vecini. Cele câteva licee românești din Ardeal au devenit focarele unice ale unui început de cultură. În vreme ce melohul strein își întindea de prebentendeni rețele otrăvite ca să ne sugrume, Opera de desnaționalizare a guvernului din Budapesta s'a deslănțuit cu o continuitate dintr-ună. Din toate părțile, pându-a o cursă, un gâmb ostil, o primejdie pentru noi. Cărturarul ardelean cu frământarea lui de aproape un veac, truda de a-și menține moștenirea de acasă paralel cu percepțele civilizației primite prin prismă străină lupta

surdă cu întreg aparatul puterii de stat, protestările neatențite ale instinctelor seculare în plină revoltă, toate aceste constituie un capitol din cele mai triste din povestea noastră. Câți m'au răstăcit pe acest calvar al luminei, gresind drumul și trezindu-se în tabăra adversară, câți nu s'au oprit la calea jumătate, biete făpturi hibride, apariții inutile în economia unui neam, și câți nu-și plimbă astăzi sub ochii noștri plăgile sufletesti ale trecutului bolnav... Pe seama unui intelectual român țărânuimea rămânea deci și pe mai departe unieul azil în care trebuia să se retragă dimăinețea puhoiului neigaș. Nu era altă scăpare decât a-și smulge civilizației tot ce-ți putea da, și înscărcat de pradă, scuturând praful din drum a te întoarce din nou după zidul din bătrâni, a duce mai departe firul unei continuități milenare, și simți respirând în jurul tău eternitatea. Țărânuimea deci, singura clasă constituită, cu lărga ei armonie primitivă, era însăși afirmarea veștii noastre. Din sânul ei plecau unde de energie, solii călătoare care reveneau iarăși la matoș, cu toată agoniseala lor. Tot ce cădea dincolo de raza acestui câmp erau sbucniri răzlete, valuri doplasate, așchii sante de departe de tulpina neamului.

Din această țărânuime ardeleană a răsărit, și cântecul ei l'a împietit mai departe, Gheorghe

Coșbuc. Amintirea lui aș dori s'o vece în cuvinte pioase sub cupola Academiei Române, unde mi-ați făcut onoarea de a răsplăti străduințele mele chemându-mă la scaunul lui vădovit.

În județul Bistrița-Năsăud se găsește satul Horlou, de câțova sute de fumari. Case albe la poala de deal, strânse împrejurul unei bisericuțe cu turnul tuguizat, între plopi; sătomii, toți români plugari, tomători de Dumnezeu, harnici, ațoși, uscățivi, cu lumina în ochi și cu sufletul mișcat în basme. Sunt din neamul grănițelor, un fel de răzeși pașnici de hotare, care și-au semănat oasele pe toate câmpiile Europei sub pajurile Habsburgilor. De pe vremea Mariei Terezia, soarta lor s'a ușurat și corvegile jobăgiei au scăzut în jurul lor. Satul Horlou însă e sărăcut și puținel. Cam la mijlocul lui este o căsuță cu acoperiș de paie, cu unenii gârbovi, cu gard de nucle împrejurul ogrăzii sounde și cu grădiniță în față. Aci trăia încă părintele Sebastian Coșbuc preoteasa Maria acum o jumătate de veac. Coșbucul însă și darul preoției se adăposteau de vre-o două sute de ani sub tavanul de grinzii. Părintele Sebastian, ca și înaintașii lui, era uprot de legea veche, chipul enoșent al istoricului „popă românesc” așa cum l'am văzut pe frispă aproape cu toții în copilăria noastră, tâl-

Cu ocazia
sezonului
de vară :

Suc. V. Missir Fii & Co. S. A. Arad
a pus în vânzare dela 1 Iunie mari cantități de Eponjuri marchizeturi, fulanuri panamale marochinuri și diferite alte articole precum și încălțăminte cu prețuri foarte reduse.

Prețul unui exemplar 1 Leu 50 bani.

„Un semn al vremilor noi?”

Primum următoarele ca răspuns unei informații publicate în No. 4 al ziarului nostru de un colaborator ocazional:

— În nr. din 5 Iunie al „Tribunei Aradului” se publică un articol scris din incidentul trecerii la ortodoxie a păr. Ștefan Pop, fost paroh și protopop gr.-cat. în Izvîn. Se comentează acest fapt ca „un semn al vremilor noi”, ca o pornire spre cealaltă, mult dorită unitate a neamului nostru; ca un succes pe partea aceluia, care acum doi ani au declarat-o, că nu-și vor da odihna oaselor lor, până nu vor vedea pe toți românii reintorși la „legea strămoșească”.

Am fi foarte bucuroși, dacă nu ar fi trebuit să discutăm în publicitate, cele întâmplătoare la Izvîn. Era în interesul celor de acolo. Dar suntem nevoiți a reacționa la un anumit fel de prezentare al lucrurilor, care de loc nu corespund adevărului.

Trecerea păr. Ștefan Pop la ortodoxie chiar așa nu se poate considera ca un semn al vremurilor noi, cum nu se prezintă ca atare trecerea alor doi preoți ortodoci la unire, întâmplată mai zilele acestea. Și dacă e vorba de Izvîn, dacă acolo de fapt mizerii — pentru care biserica poartă mai puțină vină — și dacă cei năcăliți au crezut că nu vor găsi altă soluție, decât trecând la eparhia Aradului, să se știe, că cu scârbă o fac aceasta, precum se pot convinge ceice caută adevărul: Sunt momente când omul s'ar face călugăr ori ar trece și la cei mai mari dușmani, numai să poată!

Și dacă se face caz de acea, că „un doctor catolic” a trecut la ortodoxie, după 30 de ani de meditație, o putem admite și aceasta, cu o mică lamurire. Păr. Ștefan Pop e de credință, că între ortodoxia adevărată orientală și apuseană nu este nici o deosebire. În eminenta sa lucrare „La unirea bisericii românești”, ed. 1903 la pag. 6 scrie: „ne-am convins până la evidentă, că mai toți teologii din Cernăuți cred, că biserica lui Hristos e cea catolică... Cernăuții produc papistasi ascunși și Balaam a profetit contra chierii sale! Clarissimi doctori cernăuțeni; aibă nițică curaj, iese la plan cu convingerea lor...” Deci păr. Ștefan Pop e departe de a crede, că a fost până acum în rătăcire!

Se mai spune că făcând mărturisirea credinței ort. orientale, noul ortodox a adăugat, că „tot așa de convins este, că și mântuirea neamului se poate ajunge numai în legăturile bisericii ort. orientale”.

Ca să putem judeca autenticitatea acestei relații ar trebui să vedem mai întâi retractate prin însuși păr. Ștefan Pop, pe lângă multe altele, ce a scris și vorbit el, și următoarele din lucrarea-i suspomenită: — „E o nefericire a lega

soarta poporului român de catolicism?” — Răspostian: dar e o fericire a o lega de ortodoxism? Catolicii nu leagă soarta popoarelor de biserică. Biserica catolică, împărăția lui Hristos, nu e din lumea aceasta, scopul ei primar e fericirea eternă, numai în rândul ei doilea și mijlocul coopează statului întru bunăstarea pământească. Măcar că numai indirect se ocupă de soarta temporală a popoarelor, totuși a produs astfel de rezultate sociale, culturale și economice, de mai mari nu putea produce... Cări sunt fructele civile a bisericii orientale, naționale, ca să nu mai facem vorbă de cele religioase-morale?! Credincioșii ei sunt notabil puțini, 98 milioane, adică 7% din lumea întreagă... Catolicii la oaltă numără 226 mil. aproape jum. din creștini sunt catolici... Orientalii sunt puțini, înapoiți în toate terenele vieții. Pe lângă altele, starea staționară a orientărilor este a se scrie și pe răsăsul bisericii ortodoxe. Cări sunt popoarele nomade, civilizate de orientul ortodox? Cări păgâni creștinați de Constantinopol, înțelegem din veacul IX încoace?

Științele, artele, aievea unde își au patria sa? Ce rol de diplomatie are ortodoxismul în concertul Europei și Americii?! Creanga orientală de când s'a despiciat de trunchiu, nu aduce roade, se vestejește încet... Soarta neamului nostru ca atare — continuă d. Ștefan Pop nu e monopol confesional, ea e pusă în mâna românilor”. În acest punct de mult sunt înțeleși românii, nu îi mai desparte granița Predeal-Vărciorova, nici Roma și Constantinopolea. Iată cum perorează Tit Majorescu în ședința parlamentului din București: la 24 Februarie 1879: „România n'a fost creată ca stat, pentru că e ortodoxă, ci pentru că e sentinela gîntei latine înaintate în Orient, ca un oraș în mijlocul pustiei de alte nase. Dar atunci gîntea latină are ea a face cu ortodoxia ori cu creștinătatea? Românii vechi au fost păgâni. Italienii sunt catolici, francezii sunt catolici și protestanți, sunt românii uniți și neuniți. Religiuinea oricât ar fi ea de importantă, este o notă accesorie a naționalității; sângele, limba, aspirațiunile comune, aceasta e gîntea latină”. (o. c. pp. 8—9).

Până când manupropria păr. Ștefan Pop nu va fi retractată aceasta, fie-ne permis a ne îndoi de orice nou articol de credință, ce se zice, că ar adăoge la acela al „ortodoxiei”.

În lumina acestora privind cele întâmplătoare la Izvîn, trebuie să constatăm, că pe lângă totă ceremonia Liturghiei sobornicești, ce s'a făcut la Recas cu asistența unora dintre puținii credincioși de până aci ai păr. Ștefan Pop — căci credincioșii ortodoci în Recas are și mai puțini — acestea sunt departe de a lăsa să se întrevadă ceva din cele dorite de raportul „Tribunei Aradului”.

La tot cazul aceea se va ști și la Izvîn, că dacă e să vorbim și așa, apele mici mai curate rămân, până pot rămânea mici, în alvia lor originală!

Atâta deocamdată.

VERAX.

Două serbări... două constatări,

În ziua de 10 Iunie având loc două serbări și anume una de parc, a artiștilor teatrului maghiar și a doua de teatru, a orfanilor de război „Orfelinatul Regina Maria” din localitate, ambele se pot considera ca două desamăgiri.

Pe când serbarea teatrală a micușilor orfani ai căror părinți au dat România de azi, constă din sață totalmente goală; serbarea de parc a artiștilor maghiari, a întrunit reușita tuturor așteptărilor. Cu această ocaziune avem de făcut o constatare, pe a cărei temă cu ocazia recentelor serbări ale presei au avut loc lungi discuții. E vorba de absoluta absență a publicului maghiar de la serbările românești și de afluența românismului la serbările maghiare. Lipsa de sprijin a manifestațiilor noastre omenești — cazul serbării orfanilor — ar trebui să ne facă să roșim în fața propriei noastre conștiințe naționale — dacă o mai avem!

Lovitura de Stat din Bulgaria

Răsturnarea Guvernului Stambolijsky.
— Arestarea miniștrilor și membrilor Sôbraniei.

Gjurgju, 9 Iunie.

Vineri seara s'a produs în Bulgaria o lovitură de Stat, guvernul Stambolijsky fiind răsturnat.

Autonomiștii macedoneni, cu concursul Ligei ofițerilor și al blocului partidelor de opoziție au ocupat centrele principale din Bulgaria.

Întreg guvernul Stambolijsky a fost arestat. Toate autoritățile din Sofia sunt în mâinile autonomiștilor. Pasagerii plecați azi dimineață cu vaporul local la Ruscjuk, au fost oprți să debarce în portul bulgar.

Cu mari insistențe și după cercetări riguroase, o parte din călători au fost primiți. Pasagerii din Bulgaria cari voiau să treacă în România, au fost oprți de autoritățile din Ruscjuk.

În întreaga Bulgaria a fost proclamată s'area de asediu, de teamă că gărziile verzi, organizații specifice ale lui Stambolijsky, să au reacțiuneze ducând țara într'un mare război civil.

Iată după ultimele știri cum s'au desfășurat evenimentele:

Ruscjuk, 9 Iunie.

Vineri seară, Sôbrania ținea ședință. Pe la 8 seara peste 3509 ofițeri de rezervă și un mare număr de autonomiști macedoneni au ocupat toate localurile publice din Sofia.

Alți 2000 de autonomiști au înconjurat palatul Sôbraniei, iar ofițerii ce-i conduceau au pătruns în incintă și au arestat pe membrii guvernului în cap cu Stambolijsky. De asemenea au fost arestați și cei 300 de deputați ce luau parte la desbaterile Sôbraniei.

Cabinetul Stambolijsky a fost silit să demisioneze.

Întreaga armată este de partea autonomiștilor. Comanda a fost dată unui comitet de conducere compus din ofițeri de rezervă.

O altă versiune sosită la Ruscjuk spune că primul ministru Stambolijsky a fost arestat în comuna sa natală Slavovița.

Regele Boris este comandantul suprem și conduce, ajutat de acest comitet, întreaga acțiune, pentru înlăturarea definitivă a guvernării lui Stambolijsky și desorganizării gărziilor verzi.

Regele Boris a lansat o proclamație prin care demite cabinetul Stambolijsky.

NOUL GUVERN.

Noul guvern s'a format imediat. Președinte al consiliului a fost numit d. Meletici, rectorul universității din Sofia, iar ministru de interne d. Stancioff, președintele ligei ofițerilor de rezervă; din guvern mai fac parte și Bosnjacoff și generalul Ruseff.

La Sofia până în prezent este liniște. Orasul este înconjurat de trupe.

Toate trenurile plecate spre Sofia au fost înapoiate. De asemenea comunicațiile telegrafice și telefonice au fost întrerupte.

La Ruscjuk a fost numit comandant militar al orașului colonelul Stolarof, iar comandant al portului locot. Ilieff.

Azi dimineață, toți polițistii și gardiștii prefecturii de poliție din Ruscjuk au fost chemați la comandamentul militar, unde au fost desarmați. Poliția este făcută de patrulă militare din infanterie și marină.

De asemenea au fost chemați la comandamentul militar șefii autorităților administrative — funcționari cari erau numiți de fostul guvern Stambolijsky, și li-s'au pus în vedere să-și continue serviciile până la nouă dispozițiuni, spre a mentine ordinea.

Totuși s'au luat întinse măsuri militare.

Nouă amănunte despre revoluția bulgară.

SOFIA, 11 Iunie. — Membrii noului cabinet au prestat jurământul de fidelitate în fața regelui Boris, Sâmbătă după amiazi.

entor de psaltire, îndrumător al poporului și cel mai puternic stâlp al vieții noastre în Ardeal.

Copilul lui e Gheorghe Coșbuc născut la 8 Septembrie 1866. În mijlocul unui peisaj câmpenesesc deci, în aer și în lumină, au privit pentru întâia oară împrejur ochii poetului. Tabloul acestei elipe, cu misterul lui, nu l'a mai părăsit niciodată.

Zările de farmec pline.

Strălucesc în lumină.

Sboară mierlele 'n tufiș...

Sunt primele rânduri din „Balade și Idile”, cine știe, un ecou întârziat al elipei când i-a căzut pe frunte cea dintâi rază în leagănul dela Horden, sunt sinteza operei lui Coșbuc.

(Va urma).

Cetiți

și răspânșiți

„TRIBUNA ARADULUI”
INFORMAȚIUNI.

Se află de vânzare **CARTOFI** la șatra **KARAGYENA** :: Piața

Avram Iancu.

Fabrica de Impletituri și Tricotaje din Arad S. A.

CAPITAL SOCIAL: 15.000.000 Lei.

Lucrează în cele mai moderne culori toate articolele de tricotaaj, ca: Articole de sport din lână și mătasă, Articole de fantazie, Cravate, Ciorapi, Broboade și vâtelină de primă calitate.

Industria Textilă Arădana

Societate Anonimă S. A.

Filatură de bumbac
Teseorie de bumbac
Albitură :: Vopsătorie

Adresa telegrafica: **TEXTILARAD.**

Telefon 758. :: Telefon 758.

Cești și răspândiți starul „TRIBUNA ARADULUI”

S. A. Forestiera din Lomaș

Arad, Bul. Regele Ferdinand No. (22) 4.

Cea mai mare întreprindere forestieră din România, atât lemne esente tari, cât și esente moi. Ferestraie cu aburi în Galasi-Ferestrău, Satu-mare-Ferestrău și Homorod-Cohalm.

Exploatari de păduri în toate regiunile Transilvaniei.

IOAN MARIAN

antreprenor. Execută tofelul de clădiri noi, transformări și reparaturi. :: Pregătește planuri și deize gratuit.

Arad, Str. E. Ghiba Birta 40 (nou)

Industria de Ulei din Arad S. P. A.

Arad, Bul. Regele Ferdinand I. Nr. 22.

Fabricate și Articole noastre: Uleiuri vegetale, uleiuri minerale, tarte de ulei, petrol, lustru (firnis), tovote, unsoare de trăsura, benzin

Specialitatea noastră: **ULEIU PENTRU PODELE.** — Kitt pentru geamuri.

Telegram :: Telefon 135

SOCOTEALE FINALE

asupra rezultatului lichidării terminate a firmei „Ioan Weitzer Fabrica de Mașini, Vagoane și Turnătorie de Fier S. A. Arad sub lichidare”

ACTIVE		PASIVE	
Creanța pentru imobile	4000000	Dividendele, precum și tantiemele directorilor, plătite pe anii de gestiune 1918/19 și 1919/20	843103,32
„ „ mobile	720576,12	Achitarea datoriilor	5953099,04
„ „ d. bănzi	637900,20	Impozitele	1000000,—
		Saldul ca excedent	4047464,96
	11843667,32		11843667,32

Arad, în 31 Decembrie 1922.

Pt. contabilitate: (ss) Martzy.

Comitetul de lichidare:

(ss) M. N. Schapira (ss) Eugen Kaldi
(ss) Alexandru Heinrich.

Comitetul de supraveghere:

(ss) Iuliu Walder (ss) Hugó Davidescu
(ss) Dr. Iosif Kell (ss) Rudolf Klein

Raportul Comitetului de supraveghere:

Onorată Adunarea Generală!

Subscriși membrii și Comitetului de Cenzori al societății „Weitzer Ioan” Fabrică de Mașini, Vagoane și Turnătorie de Fier S. A. în lichidare am examinat contul final înaintat de lichidatori, am cercetat registrele comerciale și contractele încheiate între zisa societate și „A tra” prima Fabrică Română de Vagoane și Motoare S. A. cu privire la transmiterea averei mobile și imobile, am găsit în ordine registrele comerciale și am constatat, că contractele de transmiterea averei și contul final întocmit în baza acestora sunt în total conformitate cu hotărârea luată în adunarea generală ordinară a anului XXVIII de gestiune din 26 Februarie 1921.

Conform contului final, — după scade-rea retribuițiilor lichidatorilor și cenzorilor

(ss) Iuliu Walder, (ss) Dr. Iosif Kell, (ss) Hugó Davidescu, (ss) Rudolf Klein.

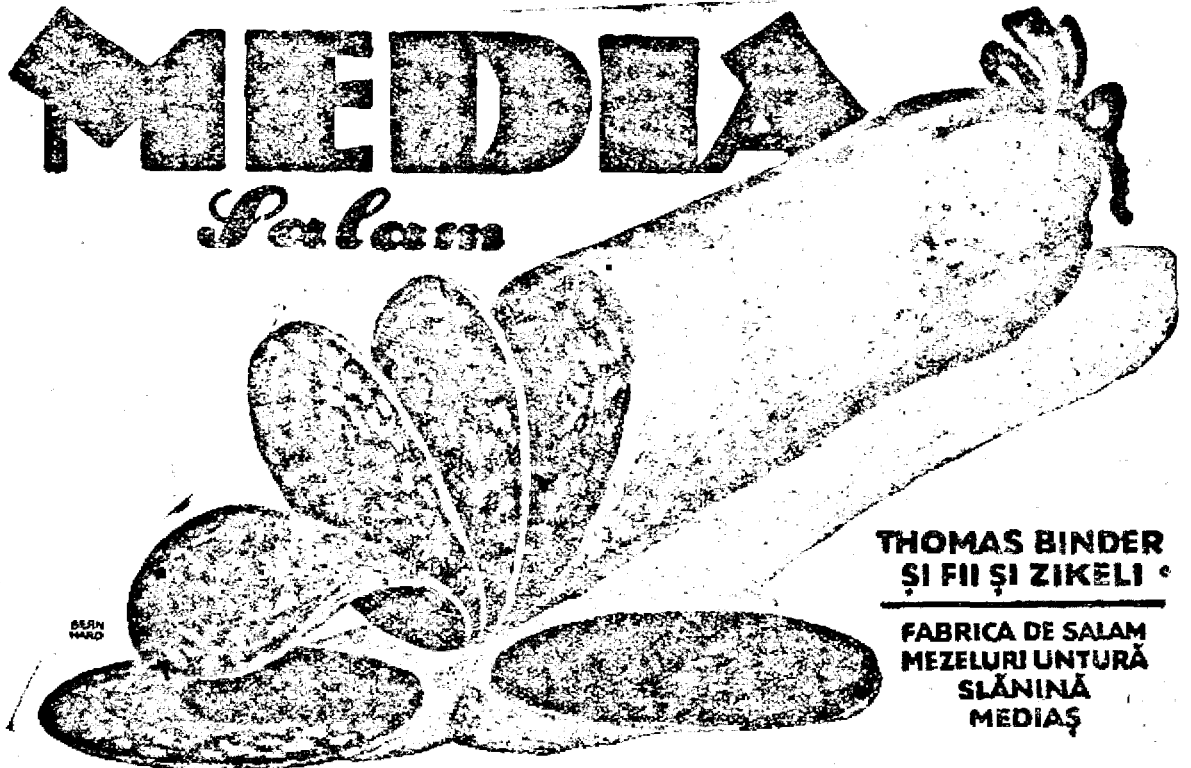
și a sumei de 247.464 Lei 96 bani neachitată încă și care servește spre acoperirea cheltuielilor cu terminarea lichidării, — rămâne disponibil pentru repartizare între acționari 3.800.000 Lei, astfel că asupra unei acțiuni ale societății din totalul de 20.000 bucăți revine suma de 190 Lei.

Astfel fiind, Comitetul Cenzorilor și în- susseste propunerea înaintată de lichidatori și este de acord, ca Comitetul lichidatorilor să fie autorizat să plătească 190 Lei de fiecare acțiune la retragerea ei.

În baza raportului nostru de mai sus rugăm Onor. Adunare Generală să bine- voiască a acorda descărcarea atât pentru activitatea lichidatorilor, cât și a noastră.

Dat în Arad, la 15 Februarie 1923.

Salamă de calitate superioară!

Să fim atenți la cumpărarea salamului din Mediaș (medgyesi) de cea mai bună calitate, este pro- văzută cu adresa rotundă a firmei

Thomas Binder, Söhne & Zikeli

Se află în orice pravalie de coloniale și delicatese!